

Brinckman, John: Koll Feewer (1842)

1 Du büst denn rein so geestlich, Jung,
2 so leg un so elenn,
3 as wir din Kopp 'ne Möllerpung,
4 as Gosdreck an't witt Enn.

5 As wenn dat Brot nich satt du kregst,
6 so pewrig büst un küm;
7 as wenn nich drög un natt du kregst
8 un wußt noch ganz ut'n Lim.

9 Din Witt in't Og is quittengäl,
10 din Mul as 'ne Kreek so blag;
11 du warst so drög as'n Bessenstäl
12 un wirst doch süs so tag.

13 Du snüffst un quüchst, as haddst'n Kropp,
14 as æwergoren Gest –
15 wat büst för'n ollen Quesenkopp,
16 dat du sonn Grappen hest!

17 Dat's nu glik an dree Mand all ran,
18 du släpst di man so hen;
19 un bi di sleiht rein gor nicks an,
20 keen Afschrift un keen Spenn.

21 Wat, Bengel, nimm di doch tosam!
22 Du sleihst jo ganz ute Ort –
23 süh, Jung, ick lat den Dokter kam',
24 wenn mi dat lang noch wohrt!